

سخن آغازین

به نام خداوند قلم

سلام به شما رفقای دنیای صفر و یک!

اگر بخوام صادقانه از شروع این دوره بگویم، باید اعتراف کنم که فکر می‌کردیم ماجرای دوره ششم خیلی ساده‌تر باشد؛ اما مثل همیشه، وقتی کار شروع شد، فهمیدیم پشت هر شماره از نشریه دنیایی از هماهنگی، تلاش و وقت گذاشتن هست که فقط وقتی وسط کار می‌افتی، معنیش رو کامل می‌فهمی.

یه انگیزه کوچیک، چندتا آدم که دلشون می‌خواست کاری رو دوباره زنده کنن، و یه نشریه که سال‌ها قبل‌تر با تلاش بچه‌های قبلی ساخته شده بود و حالا رسیده بود دست ما.

برای ما، نشریه فقط چند صفحه مطلب نیست؛

بیشتر شبیه یه دفتر خاطرات جمعیه.

دفتر روزهایی که هرکدومون یه چیزی یاد گرفتیم، یه تجربه داشتیم، یه ایده نوشتیم یا حتی فقط حس کردیم «کاش یکی اینا رو بخونه».

شماره‌های قبلی هم همین‌طور شکل گرفتن؛

با شوق و انرژی آدم‌هایی که قبل از ما بودن و باعث شدن مسیر برای ما روشن‌تر بشه.

حالا نوبت ما بود که این مسیر رو ادامه بدیم.

دوره ششم از دل همین فکرها شروع شد؛ وسط کلاس‌ها، پروژه‌ها، دغدغه‌های دانشگاهی و همه شلوغی‌هایی که می‌دونید چقدر وقت‌گیرن.

ولی کم‌کم کنار هم جمع شدیم، تیممون بزرگ‌تر شد، ایده‌ها رو ریختیم وسط، بحث کردیم، نوشتیم، پاک کردیم و دوباره ساختیم...

و نتیجه شد همین شماره‌ای که الان دست شماست.

امید ما اینه که دنیای صفر و یک برای شما فقط یه نشریه نباشه؛ یه فضای راحت برای یاد گرفتن، خوندن چیزهای تازه، آشنا شدن با تجربه‌های واقعی و حتی خندیدن به لحظه‌های مشترک دانشجویی.

این شماره ادامه‌ی راه بچه‌های قبل از ماست، اما رنگ و حال‌وهوای خودمون رو هم داره؛

ترکیبی از تجربه، انرژی، اشتباه، تلاش و رفاقت.

اگر نظری، انتقادی یا پیشنهادی برای بهتر شدن نشریه دارید، با روی باز می‌شنویم؛

این نشریه تا وقتی ارزش داره که شما بخونیدش، از لذت ببرید، کمک کنید بهتر بشه و در شکل‌دادنش سهم داشته باشید.

ما هم قول می‌دیم هر شماره یه قدم جلوتر باشیم.

امیدوارم شماره بیستم براتون جذاب، مفید و دوست‌داشتنی باشه.

مرسی که کنار ما هستید.

ارادتمند شما

سبحان ولی‌زاده درخشان